

Dosarul nr. 2ra-1939/21

2-20068921-01-2ra-06122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – M. Frunze

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Anton, I. Secieru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Butuc Ghenadie, prin intermediul avocatului Oglinda Cristina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Butuc Larisa către Butuc Ghenadie cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 01 decembrie 2020 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2020, Butuc Larisa a depus cerere de chemare în judecată către Butuc Ghenadie cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor Xxxxx, născut la xxxxx, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 ianuarie 2018, de la suma fixă de 2000 lei lunar, la $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri obținute de Butuc Ghenadie, începând cu data depunerii prezentei cereri în instanța de judecată și până la atingerea majoratului de către copil.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 ianuarie 2018, s-a dispus încasarea de la Butuc Ghenadie în beneficiul Larisei Butuc a pensiei pentru întreținerea copilului minor Xxxxx, născut la xxxxx, în sumă fixă de 2000 lei lunar, începând cu 13 octombrie 2017 și până la atingerea majoratului de către copil.

În context, reclamanta a remarcat că la data stabilirii cuantumului pensiei de întreținere, copilul minor avea 7 ani, iar la moment Xxxxx urmează să împlinească 11 ani, astfel nevoile acestuia au crescut, fiind înmatriculat la liceul de arte și frecventând din 2017 diverse cercuri extrașcolare cu plată.

Totodată, s-a menționat că veniturile lui Butuc Ghenadie, s-au majorat, conform declarațiilor de avere 2017-2019 depuse în calitate de angajat al MAI.

Suplimentar, reclamanta a notat că, datele Biroului Național de Statistică prezintă doar valoarea minimă de existență pentru un copil, sumă, care nici pe departe nu poate acoperi cheltuielile necesare pentru dezvoltarea unui copil.

La caz, informația Biroului Național de Statistică pentru anul 2019, nu justifică scopul major de întreținere efectivă a copiilor și lezează substanțial interesele superioare a minorului, care trebuie să se bucure de dezvoltare intelectuală, spirituală și socială corespunzătoare, obligația dată revenindu-le în mod egal ambilor părinți.

În context, reclamanta a menționat că reieșind din prevederile art. 2 și art. 3 al Legii nr. 152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, acestea nu prevăd cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau cercuri de creație etc., activități necesare creșterii și dezvoltării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

Astfel, cu referire la prevederile art. 75 din Codul familiei, ținând cont de faptul că din anul 2017 și până în prezent situația economică în țară s-a schimbat și luând în considerație datele statistice stabilite de Biroul Național de Statistică, reclamanta a considerat necesară modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, prin încasarea a $\frac{1}{4}$ din veniturile pârâtului, or, doar veniturile ei, fac dificilă întreținerea corespunzătoare a necesităților copilului.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 01 decembrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Butuc Larisa, a fost admisă parțial.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere, stabilit prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 16 ianuarie 2018, în mărime fixă de 2000 lei, și s-a încasat din contul lui Butuc Ghenadie în beneficiul Larisei Butuc pensia pentru întreținerea copilului minor Xxxxx, în mărime de $\frac{1}{6}$ din salariu și toate veniturile, lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 17 iunie 2020 și până la atingerea majoratului de către copilul minor.

S-a încasat din contul lui Butuc Ghenadie în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 150 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 28 decembrie 2020, Butuc Larisa a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 01 decembrie 2020, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, a fost admis apelul declarat de Butuc Larisa.

S-a casat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 01 decembrie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

- S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Butuc Larisa către Butuc Ghenadie cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

- S-a încasat din contul lui Butuc Ghenadie în beneficiul Larisei Butuc pensia de întreținere a copilului minor Xxxxx, născut la xxxxx, în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și din alte venituri, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată - 17 iunie 2020 și până la atingerea majoratului de către copil.

- S-a încasat din contul lui Butuc Ghenadie în beneficiul statului, taxa de stat de la plata căreia a fost scutită reclamanta în temeiul legii, la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 150 lei și la depunerea cererii de apel, în sumă de 112,50 lei.

De asemenea, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021 s-a dispus anularea titlului executoriu privind încasarea din contul lui Butuc Ghenadie în beneficiul Larisei Butuc a pensiei de întreținere pentru copilul minor Xxxxx, născut la xxxxx, în cuantum de 2000 lei lunar, eliberat în temeiul hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 16 ianuarie 2017.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a menționat că prima instanță nu ținut cont de prevederile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, și a ignorat principiul disponibilității în drepturi a participanților la proces, conform căruia, doar partea reclamantă este în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii, să mărească ori să micșoreze cuantumul pretențiilor din acțiune.

Astfel, în coroborare cu prevederile art. 75 alin. (1) din Codul familiei și făcând referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, în special la schimbarea situației materiale ale lui Butuc Ghenadie și, respectiv, creșterea necesităților minorului Xxxxx, Colegiul civil a considerat întemeiate pretențiile reclamantei/apelantă Butuc Larisa cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor din 2000 lei lunar în $\frac{1}{4}$ din salariu și din alte venituri ale lui Butuc Ghenadie.

La 15 noiembrie 2021, Butuc Ghenadie prin intermediul avocatului Oglinda Cristina, a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021 și menținerea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 01 decembrie 2020.

În motivarea cererii de recurs, s-a menționat că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile Codului familiei în coroborare cu circumstanțele cauzei, în partea ce ține de cuantumul pensiei de întreținere, deoarece, la întreținerea copilului, participă ambii părinți, astfel, cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi divizat între părinți.

De asemenea, recurentul a menționat că pe lângă situația materială, s-a schimbat și situația lui familială, or, acesta deja mai are la întreținere un copil minor, iar prin dispoziția instanței de apel, pot fi afectate interesele acestuia.

Respectiv, recurentul consideră că menținerea hotărârii primei instanțe, privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor Xxxxx în mărime de $\frac{1}{6}$ din salariu și din alte venituri, ar favoriza respectarea intereselor ambilor copii.

La 14 ianuarie 2022, Butuc Larisa a depus referință la recursul declarat de Butuc Ghenadie prin intermediul avocatului Oglinda Cristina, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, a fost expediată participanților la proces la 17 septembrie 2021 (f.d.122), însă date cu privire la recepționarea de către recurent a actului judecătoresc, nu au fost constatate.

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului, consideră că recursul depus de Butuc Ghenadie prin intermediul avocatului Oglinda Cristina, la 15 noiembrie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Butuc Ghenadie, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se

constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Butuc Ghenadie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Butuc Ghenadie, prin intermediul avocatului Oglinda Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas